

Arrest

nr. 286 324 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpsessesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Macedoniër, afkomstig uit Kumanovo, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. Elke zomer ging u naar Servië waar u uw vakanties doorbracht bij de familie van uw moeder. Uw vader was politieagent in Kumanovo. In 2001, tijdens de oorlog in toenmalig Macedonië, werd uw vader aangesteld als hoofd van een checkpoint nabij het dorp Opaje (Noord-Macedonië). Op een bepaald moment werd aan dit checkpoint een persoon door een soldaat neergeschoten. Het ging om een etnische Albanees uit het dorp Cerkezi die op zoek was naar zijn koe. Na de oorlog en het vertrek van de soldaten in 2003 werd uw vader door de familie en vrienden van de neergeschoten man ervan beschuldigd dat hij diegene was die geschoten had. Een vriend van

uw vader kwam hem dit vertellen en uw vader werd door de familie van het slachtoffer bedreigd waarbij zij zeiden dat ze iets zouden doen aan u, zijn enig kind. In 2005 of 2006 werd u aangevallen en geslagen bij een tankstation door personen uit het dorp Cerkezi. In 2006 huwde u met A. T. (...) (O.V. (...)) en in 2008 werd jullie dochter M. (...) geboren. In 2010 werd jullie garage in brand gestoken. Omdat jullie geen andere problemen kenden, vermoedt u dat dit gebeurde door personen uit het dorp Cerkezi. U had tevens ook nog drie vechtpartijen met uw belagers van 2005/2006. Uit de ervaring die u heeft en de zaken die werden gezegd tijdens die vechtpartijen kon u afleiden dat het omwille van die persoon was die tijdens de oorlog gedood werd. Ook via uw buurman hoorde u dat men u verder bleef bedreigen. In 2013 of 2014 werd uw echtgenote op de bus aangesproken dat zij haar zouden verkrachten. In 2014 of 2015 werd uw dochter in jullie tuin meerdere keren aangesproken door een persoon op een motor die haar vroeg om een ritje te maken. Opnieuw ging het om een persoon uit het dorp Cerkezi. U ging voor al uw problemen naar de politie in Kumanovo waar u een klacht indiende. Hiermee gebeurde echter niets. Zij zeiden wel dat zij de situatie zouden proberen kalmeren. De chef van de politie van Kumanovo, die tevens uw dooppeter is, zei dat het niet zo makkelijk is, dat u het beste aan de kant kon blijven waarmee hij bedoelde dat u daar voor uw eigen veiligheid beter niet zou wonen. Hij kon niets doen omdat uw land corrupt is en in Kumanovo etnische Albanezen alles doen wat zij willen zonder dat de politie hier iets aan kan doen. Uw vader en uw dooppeter stapten in 2015 informeel naar een medewerker van het ministerie van binnenlandse zaken. Er gebeurde evenwel niets omdat de partij waartoe uw vader en dooppeter behoorden niet langer aan de macht was. Sinds het begin van uw problemen verbleef u vaak in Servië en Montenegro, maar ging u ook naar Malta, Albanië, Griekenland, Bulgarije en Frankrijk. U ging soms met vrienden en soms met uw echtgenote. U deed dit tot 2018 omdat u problemen kende in Kumanovo en u dacht dat u dit kon blijven doen. In de zomer van 2018 ging u met uw echtgenote eten in het restaurant 'Rim Paris'. De eigenaar van het restaurant kwam naar u toe en vertelde u dat er veel wagens buitenstonden waarvan hij dacht dat deze daar voor u waren. Jullie ontsnapten via de achterdeur waarna jullie thuis jullie documenten en geld gingen ophalen. Die avond verlieten u en uw echtgenoot Noord-Macedonië en reisden jullie naar Duitsland waar jullie in juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie dochter bleef bij uw ouders. Jullie kregen een negatief antwoord op jullie verzoek om internationale bescherming en na drie maanden gingen jullie naar Frankrijk waar jullie in oktober 2018 eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden. In 2020 werd in Frankrijk uw zoon A. (...) geboren uit een relatie met een Servische staatsburger. Na enkele dagen gaf zij A. (...) aan u en uw echtgenote. Uw verzoek in Frankrijk werd afgewezen en jullie kwamen in oktober 2021 naar België. U diende op 15 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort; een originele geboorteakte van A. (...); een zelfgeschreven overeenkomst tussen enerzijds de moeder van A. (...) en anderzijds u en uw echtgenote betreffende de zorg voor A. (...), d.d. 5 januari 2021; een kopie van een brief van uw werkgever in België betreffende uw professionele activiteiten, d.d. 19 juli 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië gedood te worden ten gevolge van een overlijden van een etnische Albanees tijdens de oorlog waarvan uw vader wordt beschuldigd.

Vooreerst dient er gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van u en uw echtgenote betreffende wie deze persoon tijdens de oorlog in Noord-Macedonië doodde. U verklaarde dat uw vader u zei dat hij deze persoon niet gedood had (CGVS, p. 7), terwijl uw echtgenote daarentegen verklaarde dat uw vader tegen haar had gezegd dat hij deze persoon wel had doodgeschoten (CGVS T. (...), p. 7). Dat u en uw echtgenote dergelijke tegenstrijdige verklaring

afleggen hierover doet dan ook ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis. Dit wordt enkel verder bevestigd door verdere ernstige tekortkomingen in uw verklaringen betreffende deze gedode man en zijn familie en of vrienden. Hoewel u al bijna twintig jaar in een conflict bent verwickeld met de familie en vrienden van deze gedode man, kende u noch de naam van deze man noch namen van zijn familie of vrienden (CGVS, p. 6, 8). Gevraagd of u ooit bij uw vader had geïnformeerd naar de naam van het slachtoffer, repliceerde u dat dit u niet interesseerde (CGVS, p. 17). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid, te meer u daarentegen wel verschillende keren aanhaalde dat u de familie wel kende en iedereen deze familie kent (CGVS, p. 8, 17).

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen wordt enkel verder ondermijnd door de talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties die werden vastgesteld in de verklaringen van u en uw echtgenote betreffende de incidenten waarvan u het slachtoffer werd. Zo verklaarde u dat u veel problemen had gekend na 2003 of 2004, waarbij u schetste dat u in 2005 of 2006 bij een tankstation werd aangevallen door iemand uit Cerkezi en er een gevecht volgde (CGVS, p. 9). Uw echtgenote – aan wie u alles verteld had (CGVS, p. 13) - stelde dat u pas problemen kende zo'n vier of vijf jaar na de geboorte van uw dochter, die geboren werd in 2008 (CGVS T. (...), p. 2, 7). Dit betekent dat u volgens haar pas een eerste keer problemen had in 2012 of 2013. Zij voegde hier aan toe dat, hoewel zij niet wist of dit te maken had met de persoon uit Cerkezi die gedood werd, u een eerste keer problemen kende wanneer u werd aangereden door een wagen die vluchtmisdrijf pleegde (CGVS T. (...), p. 8). Vervolgens verklaarde zij dat de tweede keer dat u een probleem had, u werd aangevallen bij een tankstation (CGVS T. (...), p. 8).

Waar u vervolgens verklaarde dat in 2010 de garage van u en uw vader in brand werd gestoken en u nog betrokken was bij drie vechtpartijen met mensen uit Cerkezi (CGVS, p. 10), vermeldde uw echtgenote deze problemen niet bij het overlopen van al de problemen die u gekend zou hebben (CGVS T. (...), p. 9). U verklaarde vervolgens dat het laatste incident plaatsvond in de zomer van 2018 wanneer u met uw echtgenote in het restaurant Rim Paris aan het eten was. U gaf aan dat u door de uitbater van het restaurant op de hoogte werd gebracht dat er veel wagens buiten stonden en dat hij dacht dat dit voor u was, waarna jullie langs de achterzijde ontsnapten (CGVS, p. 10). Uw echtgenote stelde eveneens dat dit jullie laatste probleem was in Noord-Macedonië, maar situeerde dit in het restaurant Baba Zhana en stelde dat er een groep personen het restaurant binnenkwam, deze door u werden opgemerkt waarna jullie langs achter het restaurant verlieten (CGVS T. (...), p. 8-9).

Ook betreffende de problemen die uw echtgenote en jullie dochter zouden hebben gekend, dient opnieuw gewezen te worden op talrijke tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw echtgenote. U stelde dat uw echtgenote enkel bedreigingen had ontvangen in 2013 of 2014 in de bus waarna zij niet meer ging werken (CGVS, p. 12-13). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat zij zo'n drie maanden voor zij Noord-Macedonië verliet – zij verliet Noord-Macedonië in 2018 (CGVS T. (...), p. 4-5) – op haar werk alsook op de terugweg van haar werk geprovoceerd werd door Albanezen (CGVS T. (...), p. 9). Hoewel zij aanvankelijk stelde op geen enkele andere manier bedreigd te zijn geweest, voegde zij, na geconfronteerd te zijn met de vaststelling dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken had vermeld ook via vrienden boodschappen ontvangen te hebben (CGVS vragenlijst bij DVZ, vraag 5), dat er aan uw ouders werd gezegd dat zij haar zouden verkrachten (CGVS T. (...), p. 9-10).

U verklaarde voorts dat uw dochter ook problemen kende in Noord-Macedonië sinds 2014 of 2015 waarbij er een persoon op een motor langs de tuin reed en haar aansprak. Dit bleef duren tot voor zij naar Frankrijk ging om u en uw echtgenote te vervoegen. U voegde hier aan toe dat u dit gehoord had van uw dochter, ouders en echtgenote (CGVS, p. 12). Uw echtgenote daarentegen verklaarde aanvankelijk dat zij niet wist of jullie dochter problemen had gekend in Noord-Macedonië, maar dat zij in Noord-Macedonië gestopt was met naar school te gaan waarna uw vader haar naar Frankrijk bracht waar jullie verbleven (CGVS T. (...), p. 10). Even later stelde zij dan plots dat jullie dochter bedreigingen had gehoord (CGVS T. (...), p. 10). Uw echtgenote slaagde er evenwel niet in om te concretiseren wat jullie dochter dan had gehoord of meegemaakt, noch had zij aan jullie dochter of uw vader gevraagd wat er dan gebeurd was (CGVS T. (...), p. 10). Dat u en uw echtgenote dergelijke tegenstrijdige en uiteenlopen verklaringen afleggen betreffende elementen die integraal deel uitmaken van de kern van jullie vrees, ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van jullie beweerde problemen.

Wat betreft uw verklaringen waar u de afgelopen twintig jaar had verbleven, legden u en uw echtgenote weinig coherente verklaringen af. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u de afgelopen twintig jaar altijd uit uw land had gewoond (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Gevraagd naar deze uitspraak, stelde u dat u tussen 2001 en 2018 in verschillende landen had verbleven of er op vakantie was geweest, met name in Servië, Montenegro, Malta, Albanië, Griekenland, Bulgarije en Frankrijk, om minder in Noord-Macedonië te zijn. U verbleef hier steeds legaal voor een periode van maximum drie maanden (CGVS, p. 13). Na uw huwelijk woonde u in uw woning Kumanovo (CGVS, p. 14), maar ook na uw huwelijk bleef u naar het buitenland reizen waarbij uw echtgenote u soms, maar niet altijd,

vergezeld (CGVS, p. 18-19). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat jullie enkel na jullie huwelijk vijf of zes maanden in Montenegro hadden gewoond voor verandering en gaf zij verder aan dat u na jullie huwelijk niet meer alleen op vakantie ging of dat u voor 2018 eerder Noord-Macedonië had verlaten (CGVS, p. 5). Bovenstaande doet dan ook twijfel rijzen over uw reële verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Ten slotte werd u, gezien de vele incidenten waarnaar u verwees en dat u hiervoor naar de politie was gegaan, gevraagd om documenten betreffende de medische verzorging die u verkreeg en de aangiften die u deed bij de politie naar aanleiding van deze gebeurtenissen neer te leggen (CGVS, p. 18). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze stukken vooralsnog – hoewel de termijn reeds geruime tijd is verstreken – niet heeft voorgelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een verzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven, te meer uit uw verklaringen blijkt dat al uw familie bij de politie werkt (CGVS, p. 4).

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen ten gevolge van de beschuldiging aan het adres van uw vader voor de dood van een persoon uit het dorp Cerkezi.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Noch uw identiteit noch deze van uw zoon A. (...) of dat u zijn vader bent, worden hier betwist. Er wordt evenmin betwist dat u in België werkzaam bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad merkt op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven geeft verzoekende partij niet de minste concrete toelichting op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië te zullen worden gedood omdat haar vader wordt beschuldigd van het overlijden van een etnische Albanees tijdens de oorlog (notities CGVS, p. 6-8).

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Immers wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, aangezien:

- (i) verzoekende partij en haar echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen over wie deze persoon tijdens de oorlog in Noord-Macedonië doodde;
- (ii) verzoekende partij de naam niet bleek te kennen van de gedode man noch van zijn familie of vrienden, hoewel zij al bijna twintig jaar in een conflict verwickeld is met de familie en vrienden van deze man;
- (iii) verzoekende partij en haar echtgenote tevens tegenstrijdig en incoherent zijn over de incidenten waarvan verzoekende partij het slachtoffer werd;
- (iv) verzoekende partij en haar echtgenote eveneens tegenstrijdige verklaringen afleggen over de problemen die deze laatste zou hebben gekend, alsook over de problemen van hun dochter;
- (v) verzoekende partij en haar echtgenote voorts ook incoherent zijn over waar verzoekende partij de afgelopen twintig jaar heeft verbleven; en,
- (vi) verzoekende partij naliet documenten neer te leggen betreffende de medische verzorging die zij verkreeg en de aangiften die zij deed bij de politie naar aanleiding van deze gebeurtenissen, noch een plausibele verklaring gaf voor het ontbreken ervan.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel, om onderstaande redenen, geheel in gebreke blijft.

In haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, loutere vergoelijkingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen.

Waar verzoekende partij opmerkt dat geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen haar eigen verklaringen en dat er enkel gewezen wordt op tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenote, merkt de Raad evenwel op dat van echtgenoten die, steunend op hetzelfde vluchtrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, kan worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier kunnen weergeven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). *In casu* kon verwerende partij terecht overgaan tot de vergelijking van de verklaringen van zij die beweren hetzelfde lot te hebben gedeeld teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt en de waarachtigheid van het relaas na te gaan. De talrijke tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen zijn dan ook wel degelijk van die aard dat afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

Waar zij op algemene wijze duidt op het kwetsbare profiel dat zij en haar echtgenote hebben, oordeelt de Raad vooreerst dat zij hiermee niet kan volstaan om de vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenote, dewelke betrekking hebben op essentiële elementen van hun asielrelaas, en de overige vaststellingen in de bestreden beslissing, te verklaren. Evenmin concretiseert verzoekende partij op enerlei wijze hoe hun kwetsbaar profiel op zich in hun hoofde aanleiding zou geven tot een nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekende partij opwerpt dat zij ernstig verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is, stelt de Raad evenwel vast dat zij nalaat zulks te staven met enig medisch document. Zij toont dan ook niet aan dat zij omwille van mentale problemen niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Ook voor wat betreft haar echtgenote wordt zulks op geen enkele wijze aangetoond.

Ten slotte benadrukt verzoekende partij nog dat zij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar *“dat zij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn”*. Zij stelt in de mate van het mogelijke te hebben geantwoord op de gestelde vragen, doch dat *“zij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten”*. Evenmin kan van haar worden verwacht dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. Zij benadrukt dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Zij hekelt dan ook dat haar verklaringen zomaar ééenzijdig worden afgewezen als zijnde niet afdoende. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met dit algemeen betoog op geen enkele wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing concreet weerlegt. Er wordt van haar nergens verwacht dat zij van *“alles en van elk detail”* op de hoogte zou zijn. Wel kan van haar (en haar echtgenote) terecht worden verwacht dat zij eenduidige en overtuigende verklaringen zou(den) kunnen afleggen over de kerngebeurtenissen in haar/hun asielrelaas. De vaststelling dat zij en haar echtgenote hierin in gebreke blijven, ondergraaft de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas. Evenmin blijkt uit de bestreden beslissing dat van verzoekende partij verwacht wordt dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. Evenwel is het niet kennelijk onredelijk om van haar te verwachten dat zij stavingsstukken zou kunnen neerleggen betreffende de medische verzorging die zij verkreeg en de aangiften die zij deed bij de politie. De Raad herhaalt verder dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht heeft en dat zij op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas (zie punt 2.2.11.). Verwerende partij heeft dan ook geenszins de verklaringen van verzoekende partij *“zomaar ééenzijdig”* afgewezen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 11 juli 2018) en thans geregeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet) werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door haar neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.11., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.9. Waar verzoekende partij nog oppert dat de weigeringsbeslissing neerkomt op een al dan niet gedwongen terugkeer naar Noord-Macedonië en dat hierdoor de belangen en de rechten van hun kinderen zouden worden geschonden, nu het een onmenselijke behandeling zou betreffen om kinderen die in volle intellectuele groei zijn terug te sturen naar een land waar zij geen banden (meer) mee hebben en getraumatiseerd zijn, duidt de Raad erop dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt en evenmin ertoe strekt bepaalde rechten aan de kinderen van verzoekende partij te onttrekken. De bevoegdheid van de Raad is *in casu* beperkt tot het beoordelen of verzoekende partij al dan niet aanspraak maakt op de status van vluchteling, dan wel deze van subsidiaire bescherming. In onderhavig geval is gebleken dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat zij aanspraak maakt op deze status, nu aan haar asielmotieven geen enkel geloof kan worden gehecht. Verder bemerkt de Raad nog dat het loutere feit dat haar kinderen geen band (meer) hebben met hun land van herkomst, geen intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in hun hoofd geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dat haar kinderen in Noord-Macedonië getraumatiseerd werden – meer bepaald haar dochter M., nu haar zoon A. immers pas geboren werd na het vertrek van verzoekende partij en haar gezin uit Noord-Macedonië – wordt verder op geen enkele wijze concreet aangetoond, temeer nu geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 20 oktober 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Macedonisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. In acht genomen van wat voorafgaat, kan verzoekende partij evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat er sprake zou zijn van willekeur.

2.2.13. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT